

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán, pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felelős szerkesztő:

DR. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodáján, Kazinczy utcán.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnicski palotában.
Telefon szám 42.
Nyitott soronként 20 krajczár.

A törvény útján.

Ami másutt 24 óra alatt történik meg, ahhoz nálunk Szabadkán egy jó fél esztendőnél hosszabb idő kellett.

Hosszas hírlapi leleplezések után nagy nehezen sikerült a nyilvánosság organumának a Tömics ügyet a bünyefenyítő törvényszék elé terelni.

Czikkünk megjelenése napján elvartuk polgármesterünkötől, hogy minden tétovázás nélkül a fenytő feljelentést megteszi a szédelő liferáns ellen, holott a polgármester ur jónak látta a Bácskai Hírlap cikkéből egy érzékeny jelenetet csinálni — ránk ijeszteni egy sajtóperrel, amelyet soha meg nem indítottak és ezalatt *Tomics szálított, javított és pótolta* azokon a tolvajlásokon, miket a város ellen elkövetett.

Vajjon az első percztől fogva szabad volt Tömicsnak még csak a lábát is belenni a városházába? — szabad volt neki egy fél árkus papírost is szállítani és átvételeztetni még csak egy garas ára nyomtatványt?

És vajjon szabad volt-e egy percig is veszélyeztetni azokat a bizonyítékokat, amelyek kéznél voltak?

Vajjon nem akkor kellett volna a vizsgálóbíró kezébe adni a dolgot?

El vagyunk készülve arra, hogy a polgármester ur erre majd meg tud felelni. De nem élünk szofizmákból és hiába mondja azt, hogy előbb meg kellett győződnie arról, hogy vajjon itt bünyös manipuláció forog-e fenn. Hiszen mikor már a polgármester látta, hogy ezrekre rüg az összeg, amelylyel a vállalkozó ur meglopta a várost, még mindig csak feljelentés nélkül hagyta a dolgot és csak most az újabb hírlapi támadások hatása alatt adta át az ügyet illetékes kezébe.

Vizsgálóbíróságunk erélye és önzetlensége meg fogja győzni a közönséget arról, hogy mi minden csunya dolog keveredett ebbe az ügybe, — hogy a mostani hivatalos jelentés is csak egy dajkamese mert alaposan hisszük, hogy a vizsgálat nem 5167 korona de legalább is kétszer ilyen kárösszeget fog végeredményül kihozni.

Miután az ügy most már illetékes kezekben van nem tartjuk szükségesnek, hogy a figyelmezt sok egyéb körülményre felhívjuk, — csak egy kérdést bátorkodunk a nyilvánosság

előtt intézni a polgármester úrhoz, azt hogy elismeri-e, hogy lapunk missiót teljesített e téren, hogy nagy elismeréssel tartozik nekünk, kik útját álltuk annak, hogy Tomics Miklós még vagy 6 esztendeig nem csalta és nem lophatta a várost; azt a pénzt amelyet bizony keservesen fizet be az adópénztárba ennek a városnak a közönsége?

A sajtóper nem indították meg ellenünk amiért is az elévülési határidő utolsó napján teltétlenül a feljelentést hivatalból kellett volna megtenni.

Miért késelt ez? Miért történt ez csak ma amikor ennek hónapokkal ezelőtt kellett volna megtörténnie?

Minderre meg fog felelni a vizsgálóbíróság.

Egy kis vihar.

(Pajtkás közgyűlés.)

A bécsi Raichsrath tárgyalásaira emlékezett a ma lefolyt törvényhatósági közgyűlés. Ilyen botrányos látványosságot csak Szabadka város, no meg talán Szentos város közgyűlése szokott produkálni, hiába vetette latba minden tekintélyét és minden erélyességét az elnöklő főispán nem csendesíthette le a felzúgott kedélyeket, hangja és csengetyűjének éies csilingilése elveszett a nagy lármában.

Bodola Andrásék.

Írt: Kisteleki Ede
(Vege).

Bejárták azt a nagy dominiomot, töviről-hegyire megnézegettek. Egymás között fel is becsülték az alkut a birtokra a nyolczvanezeret. De hátha mégis enged belőle . . .

— Hát nem engedne ötzetet belőle nagyságos ur, — fordul Bodola András a mellette lóhátan mendegelő kasznárhoz.

— Bodola uram az alku nincs rá bízva. Pesten lakik a gazdája ennek a birtoknak, ott lehet azzal beszélni.

Föl is jöttek a Bodolák Postre, meg is kötötték az alkut a birtokra, hagytak is rá öt száz új forintot foglalóban. Azután kimulaták magukat, úgy tértek haza.

Az asszonyok nagyon megörültek az új módnak, mely rájuk várakozott. Gondolták is azt ők, csak nem merték kimondani.

Körüállták a tulipántos ládát, jövő boldogságuk mindenét. Az öreg reszkeiő kezekkel nyitotta föl a zárt, hogy hát benne van-e még?

Ot volt! nagyott villant rá a szemé; úgy

nyult hozzá, mintha a feszület lett volna. Csak szóttagva mertek közelében beszélni még az asszonyok is.

Végre föltették az asztalra; becsülgetni kezdtek.

A Gábor feleségének volt egy aranygyűrűje, ahhoz saczczolták. Nyolcz forint volt az a karikagyűrű ujkorán, ezt tudta mindenki a házban.

— Ha az nyolcz volt. . . hm hm, . . . olyan huszezer legalább is kikerül ebből a darabból — szól az öreg Bodola.

Mindnyájan elsörnyűztek s halkabban beszéltek a nagy kincs jelenlétében.

Az öreg pedig egy szál fagygyúgyertyát gyujtatott, mikor este lett, leült az asztalhoz papírost terített maga elé s egész éjjel számolt.

A többiek a dunya alá húzódva szent félelemmel nézegettek Bodola Andrást.

Hajnal felé aztán fölpattant az öreg a karszékről, odament a nyoszolyákhoz egyenkint, fölzávarta az alvókat, aztán tudokra adta, hogy — megvan. . . !

— Ki van számítva, föl van becsülve

— szolt fiahoz . . . azután a papírosra mélyesztve tekintetét — százhatvanezer pengő forint — egy kis krajczárral sem kevesebb.

A Bodolák mindannyian összepilantottak. (No, Bagi pajtkás gondolá az öreg, utolértelek hát!)

Azután leültek a karszékre, a patkára egyikük sem. (Hogy is illett volna az már a kincs jelenlétében!)

— Százhatvanezer, — ezer, százhatvan . . . — mondogatá Bodola András. Annak épen fele — folytatá emelkedő hangon — esik a birtokért, fele jószágra velőmagra marad.

— Tehát a fele is kifutja — suttogták egymás közt a Bodola cselédek.

— A fele! — szolt Bodola András és az ujjával meg is jelölte azt a vonalat a kincsen, melyből egyik rész a birtokért fog esni, a másik pedig jószágra és velőmagra, meg tőkében. Itt, itt folytatá. Meg is kezdhették.

A felét még holnap bevisszük Szegedébe, ha ugyan az oltani aranyműves beváltja. Hozd Palkó a szekerczét meg a kalapácsot.

Az öreg Bodola András a szekercezre élté

Mikor a tárgysorozatot végig néztük nem akadunk olyan tárgyra — kivéve a polgár mesteri jelentés a nyomtatvány panama ügyében, — a mely éles vitára adható volna alkalmat és éppen ez siktott át simán, míg a legközönségesebb ügyekben nagy vitát rögtönöztek. Szó volt itt mindenről, a cukrász süteményről a földmives iskoláig. Bizony féltekenyek lehetnek reánk a jó bécsiék, hogy eltanuljuk tőlük azt a modort, amelyben tárgyalni szoktak, a mely az ő külön specialitásuk.

A közgyűlés lefolyásáról a következő tudósításunk számol be:

A polgármesteri jelentés a közigazgatás márciusi havi állapotáról többek között úgy szól, hogy a Tómicz-féle ügyben a bizottság megállapította, hogy 5167 korona 40 fillérrel lett a város megkárósítva, ezen összegre 2924 korona 70 fillér, mely Tómicznak járt volna, visszatartott, továbbá a 400 korona biztosíték is, így tehát a kár 1842 korona 60 fillért tesz ki, amely összeg fedezetlenül maradt. Egyébiránt az ügyet áttették a kir. ügyészséghez. (Ezen ügyben lapunk mai számában külön számolunk be). A jelentésbe beszámol arról is, hogy a város 4 legutóbbi polgármesterének arcképét megfestették.

A tárgyhöz hozzászólt Geiger A. Mór valami illetékügyben és a kórházi visszaélések tárgyában, amire Mamusich polgármestertől megnyugtató választ kapott.

A 23-ik tételnél, vagyis a palicsi cukrászda árverési feltételeinek tárgyalásánál kezdődött a harcz. Geiger A. Mór feleslegesnek tartja, hogy Palicson külön cukrászda létesíttessék, mert ezáltal csak a vendéglősöknek okoznak kárt, indítványozza, hogy a nagyvendéglős köteleztessek cukrászda tartására. Gálly György helyesli az indítványt, amelyhez Mamusich Ágoston is hozzászólt és azt mondja, hogy azért a csekély 150 trtnyi bérösszegért fölösleges a vendéglősöknek kárt okozni, elmondja továbbá azt is, hogy a város 12.000 frtot költött a palicsi tó partjának renoválására s most rózsével csinálják meg. A tárgyhöz Farkas Zsigmond is hozzászólt, amely után az határozatot, hogy a cukrászda bérlőjének csakis cukrász készítményeket szabad árusítani.

az ujjával kijelölt vonalra állította, Gábor pedig nagyott csapott arra a kalapáccsra.

— Csrrr! — szólalt meg a kincs.

Gábor megint egy nagyott sózott a szerkezére.

— Kopp! — szólalt meg a kincs... aztán kettőbe nem — három — itt is egy! négy darabba hullott. Bodola András a legnagyobb darabot markolta föl, s a kisebbek után nyultak.

Az öreg tenyerébe fogta a legsúlyosabbat, nézegette, nézegette... A többiek meg csak őt nézték.

Egyszer csak kijött az az ujjak közül és maga is utána esett. Ugy emelték föl a nyoszolyára... dunyhát melengettek reszkető féloldalára, de az többet nem melegegett föl, reszketett, fázott... mindig, míg a másik fele is ki nem hült.

Mert a nagy kincs kívül fényes belül fénytelen volt... ott belül márvány kívül aranytal megfuttatva... A szermonostori apátság templomában a főoltár valamelyik oszlopa állhatott rajta a török pusztítás előtt...

A városi zenede helyiségét, továbbá a Nagy Mihálytól bérelt ovoda helyiségre vonatkozó szerződést 1—1 évre meghosszabbították. A gimnázium épület VIII. sz. üzlethelyiségét Mansaszer Alfrédnek 2000 korona bérösszegért további 1 évre bérbeadták.

A selmeczbányai honvédelemre 25 korona szavaztatott meg.

A szőlőmunkás tanfolyam létesítésének tárgyában Mamusich Mátyás plébános szólalt fel elsőnek, beszéde közben Vermes Béla közbeszólt, amire Mamusich Ágoston sértő hangon felelt Vermesnek. Erre valóságos botrány keletkezett s a vitázók felé csak úgy röpültek a sértő kifejezések. Az erős összekocczanásra iszonyu láрма keletkezett.

A főispán rendreutasiotta Mamuzsics Ágoston a ki viszont azt mondotta

— „utasítsa rendre a képviselő urat is“ ekkor a főispán, a polgármester, Mamuzsics Ágoston, Vermes Béla egyszerre beszéltek. A főispán azt mondja Mamuzsics Ágostonnak hogy ne kritizáljon mindenkét, a mire Mamuzsics Ágoston azt felelte,

— „bocsánat elragadtatam magamat.“

Vége sikerült a főispánnak a rendet egyidőre helyreállítani, a mi után Mamuzsics prépost folytathatta beszédét erősen kritizálva a földmives iskolát. Gálly György a földmives iskolát czéltévesztett intézménynek tartja. Ezután Jakobsics Gyula tanácsnok akarta pártfogásába venni a földmives iskolát de alig kezdte el, már Mamuzsics Ágoston közbeszólt a mire a tanácsnok avval ríposztrozott, amihez semmiféle jussa se volt:

— „fogja be a száját.“

Erre iszonyu láрма és zsvaj keletkezett az ellenzék nem engedte szóhoz a tanácsnokot. Egy csomó rendreutasiítás a főispán részéről vetett véget a lármanak, de csak rövid időre, mert amikor Jakobsics azt mondotta, hogy

— „az a sok szemét, amit a földmives iskolára akarnak hányni, mind az ellenzék lapjából kerül ki“,

újából kitört a zivatar. A nagy lármban Mamusich Ágoston beszélni kezdett, de erős hangja elveszett, elmondja, hogy a város nagy összeget fizet rá évente a földmives iskolára és mégis hasznot mutat ki, mert lehetnek ezekben a számmüveletekben rugalmas dolgok, amit abból következtet, hogy a város sok olyan pénzt költ el, amire nincs telhatalmazva. Ellenzi a szőlőmunkás tanfolyam létesítését, mert ha olyan nagy urakkal, mint a miniszteri tanácsos urak, tárgyalni kezdünk, mindent meg kell nekik adni. Erre a polgármester adta meg a választ és pedig akként, hogy az állam fogja a tanfolyamot létesíteni. Ezután Vermes Béla állott fel és azt mondja, hogy

— „Mamusich prépost és társai mindent felhasználának az agitációra, ha valami hasznos intézményt akarnak létesíteni.“

Ezen kijelentését leirhatatlan láрма és kiáltás követte.

— „Szavazunk!“ kiáltott a jobboldal, de Mamusich Ágoston személyes kérdésben szólalván fel, megakadályozta a szavazást és azt mondja, hogy itt mindenkinek egyenlő szólásszabadság van megadva s kikéri magának az ilyen kijelentéseket, amire Vermes azt feleli, hogy

— „az Agó mindig ilyen erőszakos.“ Fűlsiketítő zaj keletkezik. Mamuzsics Ágó azt mondja Vermesnek, hogy

— „nagyon kinyit a szeme.“

erre a polgármester közbeszólt, de Mamuzsich Ágoston nem hagyja magát s odaszól a polgármesternek

— „Nagyon ideges ma a polgármester ur, lesz még idegebb is“

erre azt a választ kapta a polgármestertől, — „ha nem is leszek polgármester elfoglalok még olyan állást a minőt ön elfoglal.“

Vége a főispán erélyes fellépése helyreállította a rendet s a tanács javaslatát elfogadták.

A vita további folyamán újból kilört a láрма a polgármester azt mondja Mamuzsics Ágostonnak, hogy

— „a mióta ön a közgyűlésre jár mindig ilyenek a tárgyalások“

— Önnek úgy tetszik ha én nem jövök el“ válaszolja Mamuzsics Ágoston.

A láрма folyton nő, a közbeküldések röpülnek s a főispán figyelmezteti Mamusich Ágoston, ha még egyszer közbeszólt, a jelenlevő fokapitánnyal fog rendet csináltatni. Erre elcsendesültek. A külterületi építkezések tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalásánál volt még hevesebb vita, azután csendesebb mederben folyt tovább a közgyűlés.

Haverda Mátyás igazgatónak és Markovics Sándor tanárnak 3—3 havi szabadságidőt engedélyeztek, a közkönyvtárnak pedig a mostani polgári iskola helyiségét adják át.

Ezután a közgyűlés több kisebb tárgy letárgyalása után 1 óraker véget ért.

Különfélék.

— **Gazdasági tudósító.** A földmivelésügyi miniszter Acsády Béla bács-topolyai lakót a topolyai járásra nézve gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

— **Hazaflas adomány.** Mint értesülünk a „Szabadkai takarékpénztár és népbank“ a vidéki hírlapírók országos czéljaira tett 200 frtos alapítványának második rész ete fejében ma küldött be 100 frtot a szövetség pénztárába. A hazaflas pénztintézet mindenestre jó példával jár elől.

— **Államsegély.** Deák Péter bajai szinigazgatót a m. kir. belügyminiszter 300 frt államsegélyben részesítette.

— **A baja-bátaszéki hid ügyében,** mely létesítése érdekében az érdekelt megyék az előző kormánytól is lépéseket tettek, a bajai kereskedők küldöttségileg tisztelgtek Plóz Sándor igazságügyi miniszternél, mint a kerület képviselőjénél és előterjesztették azt a kérésüket, hogy a miniszter hatna oda, hogy az új kormány is támogassa a tervezett hid ügyét. Plóz Sándor igazságügyminiszter kijelentette, hogy a kormány igyekszik a hid építését mielőbb megkezdeni, sőt tudomása van arról, hogy Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter nemsokára megszi hivatalkouka Bajára megy hogy a helyszínet személyesen tanulmányozhassa.

— **Templomrablás.** A bács-petrovszelloi izraelita zsinagogát f. hó 7-én éjjel feltörték és több érték tárgyat, valamint a perselyeket is feltörve, annak tartalmát ellopták. A kár nem nagy, amenyiben szerencsére a perselyből éppen előtte való husvét napokban szedték ki nagyobb összeget s így alig pár frt volt benne. A tettesek eddig ismeretlenek.

— **Sürgöny helyett telefon.** A Ferencsatorna mellett a napokban szüntették be a távirtda összeköttetést, melyet telefonhálózatla helyettesítenek és f. hó 17-én adták át a forgalomnak.

— **A t. közgyűlésből.** (Jelenet: A polgármesteri jelentésből dr. Bóbits felolvassa a Tómcis panamát). A teremben siri csönd — a főispán a karosszékben ülve vállára terített a téli kabátot. A polgármester begombolja a felöltőjét — a tanácsnokok összehúzzák magukat.

— Brrr hideg van! szól az egyik ott a zöld asztalnál.

— Hideg! suttogta utána a másik — a harmadik.

„— át tettem az iratokat az ügyészszékhez — hangzik a jelentés. A főispán ledobja a téli kabátot.

„A törvényhatósági bizottság egyhangúlag tudomásul veszi a polgármester jelentését.“

Kövekezik...

— Jótékony melegség terjed el a teremben. Minden rendben van.

— **A gondatlanság áldozata** Zomborból vesszük a hírt, hogy f. hó 17-én Neuman Mór ottani lakos két éves fiacskája játszás közben az udvarban levő szemétdördörbe esett. De oly szerencsétlenül, hogy a szemét között megfulladt. A gondatlan szülők ellen a vizsgálatot megindították.

— **Kiállítás Baján.** Baján, mint ottani tudósítónk írja, a város még ez év folyamán iparkiállítást rendez. A főispán, Schmausz Endre kezdeményezésére már a kiállítás bizottsági is megalakult. A bizottságon mind a városi hatóság mind pedig az iparhatóság képviselve van. A kiállítási előkészületek megítélésre már is tekintélyes összeg gyűlt egybe és az iparosoknál kisebb nagyobb rendeléseket tett a város, akik ezeket a készítményeket ott ki is állítják, mi a kiállítás sikeréhez is nagyban hozzájárul. A város iparosai között nagy a lelkesedés a kiállítás iránt, mely csak szeptember hó közepén a szegedi országos mezőgazdasági kiállítás után fog megnyitni.

— **Összevázta a kocsi.** Pacsón a napokban saját vigyázatlanságának lett áldozata egy ottani Szemesi Pál nevű kovácsmester. Napközben kiment kocsijával szállására és egy kocsiat megrakott szalmával és lassan hazafelé hajtott, de a lovak időközben ügetni kezdtek és Szemesi, — ki a kocsi szélére ült, — a kocsi egy billenésre a szalmával együtt a földre esett, oly szerencsétlenül, hogy feje a kerek alá került, melyek teljesen összevázta úgy, hogy negyedóra múlva kiszendvedt.

— **A Nagy Képes Világtörténet** első kötete be van fejezve. A szaktudomány kimondta rá, hogy első rangú munka. Helyes volt az auctor megválasztás, kitűnőek azon részek melyek a legújabb kutatások ótiás anyagát ölelik fel: szépek az illusztrációk, élvezetes az előadás mőnye, szóval az egész nagybecsű tudományos mű, a szépségeinél, vonzó tartalmánál s előadásánál fogva méltó a nsgyközönség legnagyobb pártolására. Most a 22. és 23. füzet jelet meg egyszerre. Ebben van az index. Szabatos, pontos munka. Csak ha ezt átlapozzuk, akkor látjuk, tartalomje zsek rövid-szavaiból, mily mesésgazdag e kötet. Az index olyan valami az irodalomban, mint az életben só. Nem is nincs étel só nélkül, de magában élvezhetetlen az index mint a só. Az index modern találmány. A régi kis könyvekhez nem kellett ilyen „Betűrendes tárgymutató.“ A ki valamint keresett, könnyen átlapozhatta az egész könyvet. De ma, a tudományos anyag felhazozódásának idején lehetetlen az embernek mind azt eszébe tartani, a mit olvasott. De ha betűrendes tárgymutató, névmutató van a könyben, mindenki

könnyen eligazodik benne. Ma már igen kevés tudós meri utjára bocsjítani művét index nélkül azzal az elbizottságteljes elvvel, hogy: „Vagy olvassák el az egészet, vagy a kezükbe se vegyék!“ Nem úgy van az. Az index nem azok számára készül a kik nem akarják elolvasni a könyvet, hanem azoknak, kik elolvasták s máskor is használni akarják venni. Főképen történelmi munkánál nélkülözhetetlen. Különben e füzetek sincsenek képek nélkül. Négy pompás műmeléklet díszíti, köztük egy kiválóan érdekes, színes „képfaragó műhely Egyiptomban“, mely egyiptomi szobrok készitési módjait mutatja. A Nagy Képes Világtörténet 12 kötetben jelenik meg. Szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár. Az első kötet a kelet ókori népeknél története. Egy kötet ára díszkötésben 8 frt. Megjelenő füzetekben is. Minden héten egy füzet, a 30 kr. Kapható a kiadó Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság könykereskedésében, (Bpest. Üllői-ut 18.) s minden hazai könykereskedésben.

— **Nagy tűz B.-Almásn.** Kráhl József b. almási földbirtokosnak tanyáján nagy tűzvész pusztított tegnapelőtt este. Ugyanis — mint b. almási tudósítónk írja — kigyulladt az ököristálló, a melynek padlásán 300 mm. zab volt elhelyezve és az egész a lángok martaléka lett. Az épület biztosítva volt mindazonáltal a kár mintegy 7000 frt tesz ki.

— **A Knepp Ujság** 3-ik és 4-ik számában az idegesség, az asztma (nehéz légzés) a torokgyulladás és az aranyér mikénti gyógyításáról vannak írva a főbb cikkek. A „házi gyógyszerár“ rovatban különféle jó házi szerek vannak ismertetve. Úgyes mutavta, hogy miként kell celszerűen alkalmazni a nyakpóvát, czomböntést, a gyomor és hasborogatást. A gyógyformának tíz féle modja szintén képekkel van illusztrálva, a „lúvélszékély“ rovatban pedig legkülönbébb betegségek mikénti gyógyítására nézve nyer az olvasó utmutatást. Egy szóval a Knepp Ujság ezen zjabb számai is anyira kitűnőek, hogy ezen hasznos lap jaratását mindenkinek a legmelegben ajánljuk. Megrendelhető a Knepp Ujság Bedapesten, X ker., Füzér-utca 19. sz. alatt, félévre 2 frtért, egész évre 4 frtért. Csélszerű 1899. jannár 1-től előfizetni, mert az első számok ismernte nélkül az olvasó a Knepp Ujságmódra nézve nem nyer tájékozottságot.

Felesége után a halálba.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyon szerette a feleségét Tumbász Péro b.-almási földmives, de a kérlehetetlen halál nemrég elragadta tőle, büt és bánatot hagyván maga után, amely a szerencsétlen férjet nagyon lehagoltta tette. Gyakran kijárt a temetőbe felesége sírjához, hogy erőt merítsen magának ama elhatározásához, hogy megöli magát. Kereset törődött vagyonával és három kis gyermekével s mindjobban megérlelődött benne az, hogy öngyilkos lesz.

Tegnapelőtt éjjel szépen lefektette gyermekeit s mikor már minden csendesen volt, kiment a kamrába, elővett egy kötelet, keresztül húzta a gerendán és székre felállva, a kötelet nyakára csavarta és kirugta maga alól a széket. Előzőleg azonban a kamra ablakán egy fekete zászlót dugott ki, hogy az arra járókat figyelmessé tegye.

A szerencsétlen ember pár percnyi kínlás után kiszendvedt. Ott függött a gerendán reggelig, amikor a kamra mellett elha-

ladó cselédjének feltűnt a fekete zászló, bement a kamrába és ott látta urát élettelenül a gerendán függve.

A megrémült leány azonnal jelentést tett a rendőrségnél s megindult a hivatalos vizsgálat, amely kiderítette, hogy a szerencsétlen földmives önmaga vetett véget életének. Az öngyilkos 3 árvt hagyott maga után, akik irányában az egész községben nagy a részvét.

A primadonna virágai.

Épp oly pikáns, mint a maga nemében ritka pór került tegnapelőtt tárgyalásra a nagyvárad kir. járásbíróság egyik termében, melynek végeredményét ideges türelmellenességgel várják némely gallérok, a kik néhány év előtt rajongó udvarlói voltak S. A. kisasszonynak, a nagyvárad szintársulat akkori ünnepekt primadonnájának és minden fellépőtekor virágcsokrokkal, koszorúkkal, sőt néha virágosövel adtak kifejezést a szép hangu primadonna iránt érzett hódolatuknak; ezen virágcsokrok, koszorúk és virágosök árát azonban elefejtették kifizetni annak idején a kertésznek.

Mint hogy pedig a kertész sokáig hasztalan várta az udvarlók jelentkezését, végre is beperelte a primadonnát a virágok árért.

A mikor pedig a járásbíró ezen ügy tárgyalására a primadonnát megidézte, a primadonna a helyett, hogy a tárgyalásra eljött volna, következő hídélis levelet írta a bírónak: Kedves bíró úr!

Mégis csak szemtelenség, hogy ez a kertész beperel engem azokért a virágokért, a melyekkel nagyvárad udvarlóiom elhalmoztak. Így áll a dolog bíró ur és mint hogy én most „A görög rabszolga“ című operettére készülök, remélem, hogy bíró ur lesz szives nekem elnézni, hogy a tárgyalásra el nem mehelek és mint udvarias, okos ember, remélem, össze fogja szidni azt a kertészt.

Önök, kedves bíró ur, különben ismeretlenül is maradok

Öszinte tisztelője

S. A.

a szabadkai színház primadonnája.

A bíró ur, aki egyébként valóban udvarias ember, de egyttal természetesen a törvényhez is ragaszkodik, ezen hídélis levél daczára is kénytelen volt a kisasszonyt elmakacsolni, mert a tárgyaláson nem jelent meg.

De már erre megijedt a primadonna és ügyvédhez fordult segítségért és védelemért, aki azután igazolással élve, új tárgyalás kitűzését kérte az érdekes pörben.

A második tárgyalás tegnapelőtt folyt le.

A kertész ügyvédje kétségbevonta a primadonna állítását és bizonyítékokra hivatkozott, hogy a szóban levő virágokat nem udvarlók, hanem maga a primadonna rendelte meg és adatta azt fel a szinpadra.

Ezzel szemben a védő azt a szenzációs indítványt terjesztette elő, hogy a nagyvárad színház macenások sorából tanuk és szakértők beidézését kérte annak beigazolására, hogy S. A. kisasszony oly kiváló művésznő és olyan ünnepeletésben részesült Nagyváradon, mely egyenesen kizárja azt a lehetőséget, hogy a virágokat ő maga rendelte volna meg és ilyen reklámra szorult volna.

A bíró teljesítette az alperes ügyvédjének kérését s a nagyvárad színházi macenások érthető igazoltsággal várják most, hogy kiket

fognak közülök ebben a pikáns perben szakértőként beidézni.

Még nagyobb izgatottsággal lesik azonban ennek a famózus pernek a végét a primadonna hajdani udvarlóit. Mert hirtelen jár, hogy a diva az esetre, ha elmarasztalnák, elkésztésében ama összes udvarlót fogja bepelelni, akik neki Nagyváradon virágokkal kedveskedtek, de a kertésznél elfelejtették a számlát kiegyenlíteni.

Ami annál kellemetlenebb volna, mert a primadonna hajdani udvarlóit között igen sokan nős emberek.

Szent Lázár feltámadása.

Ápril 19.

A Perosi ház, mely néhány hét óta az egész művelt és különösen a zeneileg művelt világot, ugyszólván izgalomba tartja — eljutott a mi városunkba, de meg persze a környékre is. — Valami német impresárió szerződött négy olasz (férfi és nőt vegyes) és ezzel a társasággal megindult Magyarországra pénzt szerezni magának — és Perosi dicsőségét — amennyire lehet — tönkre tenni. Igazán csodálkozom, hogy ennek az osztrák impresáriónak megengedte a ministerium, hogy Magyarországon hangversenyezzen, mert hát az az újságozó közönség az ilyen csodálatosan nagy dicsőséget ért műre kíváncsi, — elmegy az oratoriumot meghallgatni, persze mert nem tudhatja, hogy egy kókler trupp fojga ezt elnyöszörögni — felemelt helyárrak mellett.

Ma este színházunk előkelő nagy közönséggel telt meg — minden páholy el volt foglalva és igazán ünnepi csendben várta az oratorium előadását.

Hazem hát átadom itt a szót a bugac alsó-gödrosi templom hangozójának, ő is megtapasztalta nálunk az oratorium előadását, meg is írta levélben tapasztalatját, — annyit, amennyit én — ő is megértett belőle — halljuk hát Pörge Bálint uramat:

„Kelt levelem a Lázár feltámadása után a míglen a főszíntelenő ur, a kit én fuharoztam be Szabadkára — ott mulatozott a Matya nagyságos ur parokiáján örvendezve a szent Lázár feltámadása miatt.

Ugy esett kérem hogy az alsógödrosi templom környékére is eljutott annak a főszíntelenő pe Rózi miséjének a hirtelen. Az újságban olvasta a főszíntelenő ur, hogy a pápa ő föszíntelenő is megdicsérette a fiatal talján papot, hogy olyan szépen megcsinálta a szent Lázár feltámadását, aszondja Bálint gazda befuharozna kend engem Szabadkára máma ott lesz a pe Rózi. Nekem is van értelmességem a muzsika iránt legkivált a misék iránt, mert hát ha a Jancsi gyerek herét kaszál én nyomom az orgonát a kántor urnak. Mondok hát főszíntelenő ur engem is elvisz arra a nagy csudára. El is hozott — maga mellé ültetett egy lecsapós karszékbe, amilyenek abba a fényes világitásos házban vannak egymásban ragasztva.

Korán ültünk le. Még azok a piros posztós micsodák, — amire a főszíntelenő azt mondta, hogy páhol, nem igen vótak tele, de nem sokára szép finom dá mák és urak ülték meg álltak ott is és egyszer csak az a nagy fene fihangot felbúzik, hát egy üres szoba van előttem, benne egy ongora amelliken két gyergya ég.

Egy pápaszemes vörös ur karonvást fogva vezet ki egy fehérbe öltözött lányt vagy tán

asszony is vót, akkor a főszíntelenő el kezdett tapsikóni és tapsikót mindenki.

Hát mondok ez szépnek nem nagyon igen szép, de talán nem is köll annak lenni.

Aztán elkezdett énekelni, szépen csinálta a dögát, csak a hangja vót kásás de meg tekedt is vót a lelköm.

Mikó ennek is vége vót hát kigyűn az a pápaszemes maga aki kisőbb maga vót a Krisztus, (Isten bocsa' bűnöm!) és leült a ongorához és maga is danólt, de valami német nótát egye meg a f.

Aszongya a tisztelenő ur, hogy ezután gyűn a szent Lázár feltámadása.

Hát ugy is kezdődött, négy szék vót a szobába üresen, az odalon vót a ongora a főszíntelenő fel volt csukka. Egyszerre kigyűntek hatan, négy férfi, meg két asszony, az egyik amelliken mánt látunk is meg az a pápaszemes is. Két férfi meg két asszony oda ütek a székekre egymás mellé, egyszer egyik kornyikát, egyszer meg a másik oszt forgatták a kótát a kezükbe és níztek haragosan arra az urakra ott a ongora mellett, aki pejjig izadott szörnyen.

Aszondja a tisztelenő ez komiszság — mondok bizony az én Panna lányom szebben éneklie az Üdvözletgye Máriaát, de hát vártuk a feltámadást — vártuk de egyszerre föteketek mind a négyen együtt énekeltek egy kicsit, aztán meghajlolták magukat és kimentek a fihangot meg leeresztették — az urak meg a szép asszonyok néztek egymásra és nevettek de mentek azok is kifelé, mondok főszíntelenő ur mikor lesz a feltámadás — aszondja várjunk, de akkor odagyűnt egy asszony, hogy vége van az előadásnak, becuksák a színházat — osztán ez minden a pizziké, kérdezi a főszíntelenő ur, aszondja az asszony minden — de egye meg a f. majd rosszat mondtam, akkó hát menjünk haza — no mondok engem se csapnak be többet.

Pörge Bálint
harangozó.*

Bizony-bizony igaz van Pörge Bálint uramnak — minket se csapnak be többet a tallianná vedlett osztrákok.

Tanultunk legalább a pénzünké.

Q.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben 1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
5	"	30000
1	"	25000
2	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	150
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40
50,000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

A negyedik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nem sokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyek szerint az összes sorsjegyek fele eltérően nyernek fog.

A nyeresi esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát so soknak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbb megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész 1-ös oszt. sorsjegyet 6.- frt

" fél " " " " 3.- " "

" negyed " " " " " 1.50 " "

" nyolczad " " " " " .75 " "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előlétes beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelvényeket mielőbb** leg később azokban

folyó évi április hó 24-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

Rendelőlevél kivágandó.

TÖRÖK A. és Tsa uraknak

Budapest, Váci körút 4/A.

Kérem nekem.....eredeti I. osztályú sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeg:frt

(A mely rovat szükségtelen, törölendő.)

Portos czim.